

Toen hij in 1933 terugkeerde was hij hier vrijwel vergeten of onbekend. Men wist nauwelijks wat hij reeds gepresteerd had en trad met een bekende, voorzichtige reserve zijn werk tegemoet. De vaderlandsche waardeering kwam langzaam, vooral die van het publiek — de critiek is hier tegenwoordig nogal wakker en daardoor sneller.

Het leek mij tijd mijn waardeering voor zijn werk eens uitvoeriger te motiveeren dan mogelijk is in het korte bestek der dagelijksche critieken. Misschien ben ook ik wat laat: Couwenberg is alweer sinds het begin van het vorige jaar uit ons land vertrokken, dezen keer naar Zuid-Afrika.

BEWUSTWORDING

DOOR AGATHA SEGER

Eens, — lang geleden — zei men tot elkaar:
„Uit welke bron welt toch die rust, die haar
vervult en straalt van haar gezicht,
zóó, dat zij onze onrust zelfs ermee verlicht?“
Maar sinds ik eenmaal aan uw schouder heb gerust,
voor 't eerst van 's levens zoet en bitter ben bewust,
is heel God's wijde schepping mij te klein,
daar kàn geen rust meer voor mijn rusteloosheid zijn,
dan ondergaan in uwe rust alleen...
Maar liever dan de vrede van voorheen,
is mij dit wreede, deze felle pijn,
hierdoor toch weet ik deel van u te zijn...